

RADIO

»Tistikrat je imela naša četa svoje taborišče blizu Loga pri Ljubljani«, je začel pripovedovati moj stari oče. »Takrat smo dobili novega komisarja. Blisk smo mu rekli. Komaj je prišel, že se je česa domislil. Če imajo notranjski partizani tamkaj okrog Krima barake, zakaj si jih še mi ne bi postavili, vsaj eno, je rekel. In že je čez dva dni stala sredi tabora majhna lesena baraka.

Od takrat smo v njej poslušali tri dni zastarela poročila, ki jih je poročal radio Jugoslavija in smo jih dobivali od drugih čet. »Čemu bi čitali zastarela poročila,« je rekel Blisk. »Zdaj ko imamo barako, si lahko nabavimo radio, tako bomo iz prve roke izvedeli, kaj se dogaja na bojiščih.« »Kako bomo pa elektriko napeljali?« se je nekdo ponorčeval. »Osel, mar ne veš, da imamo tudi radio na baterije,« ga je nahrulil Blisk. A kje dobiti tak radio? Potokar nam je povedal, da je pri bivšem občinskem tajniku shranjenih več radijskih aparatov, ki so jih Italijani vzeli ljudem. »Blisk je za akcijo izbral mene in Matjaža, mladega fanta iz Ljubljane,« je nadaljeval ded. »Jaz sem vzel pištolo, Matjaž pa puško. Moje zadovoljstvo se je kmalu spre-

vrгло v razočaranje, ko sem izvedel, da bom moral prvi v »sršenovo gnezdo«. Teh čustev pa nisem pokazal, saj bi me imeli za bojazljivca. Ko me je občinski tajnik zagledal s pištolo, je kar prebledel. Kar sam od sebe mi je začel ponujati jedila in pijačo. Čeprav sem požiral slino, hrane nisem imel časa sprejeti. Ker se mi je mudilo, sem mu brž ukazal, naj mi pokaže, kje ima radioaparate. Med petimi sem izbral edinega, ki je bil na baterije. Skoraj na kolenih me je prosil, naj mu za povračilo podpišem list, da sem prevzel radio. Radio sem hitro stlačil v nahrbtnik, akumulator pa stisnil pod pazduho in se tako natovorjen vrnil k tovarišu. Matjaž jo je tako ucvril proti taboru, da sem ga ves prepoten komaj dohajal. Ob vrnitvi v tabor je nastalo nepopisno veselje. Kaj je bilo zatem, se ne spominjam, ker sem tedaj zaspal tako trdno, da me tudi top ne bi prebudil.

Čez nekaj dni so nam vzeli radio tisti iz štaba bataljona. Od tam pa je kmalu potoval na odred.«

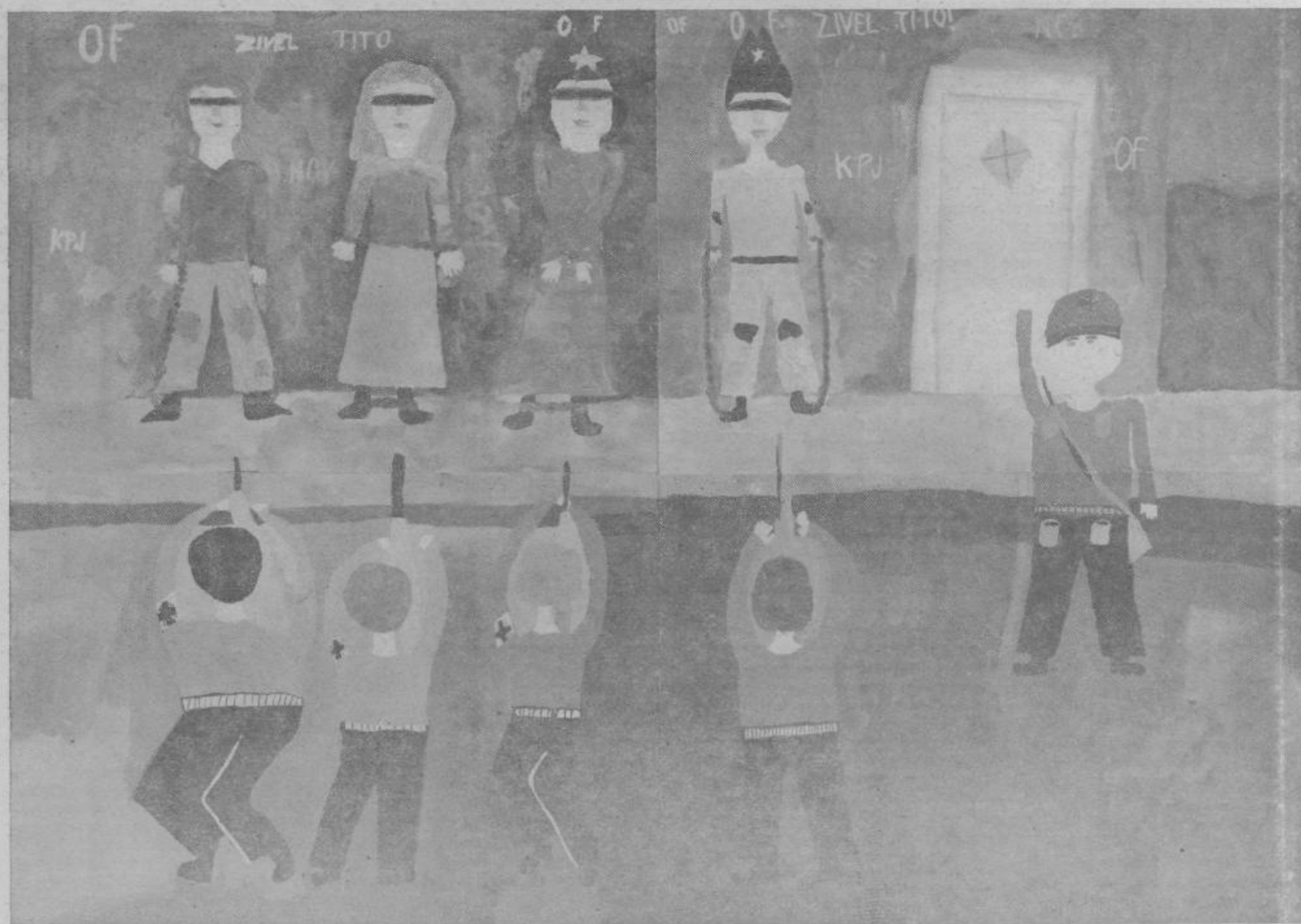
Iztok Perpan, 8. c

OŠ Franc Rozman-Stane

PIONIRJI SKLENILI OBROČ OKROG LJUBLJANE

Pohod »PO POTEH TOVARIŠTVA IN SPOMINOV« je bil letos za pionirje nižjih razredov osnovnih šol v organizaciji občinskih zvez prijateljev mladine ljubljanskih občin 25. aprila. V Šiški se je pohoda udeležilo okrog 6.300 pionirjev pod vodstvom svojih učiteljev. Pionirji so obiskali številna spominska obeležja NOB v okolici Ljubljane ter organizirali mnoga srečanja z borci in aktivisti NOB, ki so jim v pogovorih približali dogodke iz naše revolucionarne preteklosti.

Zaključne proslave pohoda so bile ob navzočnosti predstavnikov odborov ZZB NOV iz krajevnih skupnosti na šoli Valentina Vodnika, v Rozmanovem gaju, pri Črtovem spomeniku, v Studenčicah in pri Titovem spomeniku pred muzejem revolucije, kjer je predstavnik ZZB tov. Janez Zupančič v svojem govoru pionirjem obudil spomin na težke in slavne dni naše preteklosti in jih spodbudil, da nadaljujejo revolucionarne tradicije in čuvajo največjo pridobitev NOB, bratstvo in enakost naših narodov in narodnosti.

Skupno delo učenk 5. a razreda osnovne šole Tine Rožanc iz Pirnič — Majde Zore, Mihele Tomšič, Tanje Stevanja in Polone Novak, s katerim dokazujejo smisel za timsko slikanje.